Hoca muhammed 31. Ayeti açıklarken herkesin imtihandan geçeceğini ve bunun bir zaman alacağını bu zaman sonunda ortaya çıkacağını söylüyor. Suat yıldırım açıklamasında başka türlü açıklamış.

Muhammed
31 - Sizi mutlaka imtihan edeceğiz, ta ki içinizden mücahede edenleri, sabır ve sebat gösterenleri tanıyacak ve gösterdiğiniz yararlılıkları imtihan meydanlarında örnek göstereceğiz.
Allah'ın tanıması: İşlere karşılık verilmesine, ceza veya mükâfat verilmesine esas teşkil edecek şekilde, fiilî olarak tanıyıp bilmesi demektir. Yoksa ezelî ilmiyle Allah istikbali bilmektedir.

Tebbet
Bismillâhirrahmânirrahîm.
1 - Kurusun Ebû Leheb'in elleri. Zaten de kurudu! Kurudu ifadesi öldüğünü gösteriyomuş yani tövbe etmeden ölmüş.
2 - Ona ne malı, ne de yaptığı işler fayda verdi!
3 - O, alev alev yükselen ateşe girecek,
4 - O odun yüklenmiş olan eşi de,
5 - Boynunda bükülmüş urgan olarak,o ateşe odun taşıyacak.
Ebû Leheb'in, Ebû Süfyan'ın kızkardeşi olan eşi Ümmü Cemil de kocasından geri kalmayan bir düşmandı. Diken toplayıp Resulullahın yoluna saçardı. Âhiretteki âkıbetini de kendisi istemiş olarak, kendini yakacak olan odunu taşıma işini devam ettirecektir.

Enam
148 - Müşrikler diyecekler ki: "Eğer Allah dileseydi, biz de, atalarımız da şirk koşmaz, hiçbir şeyi de haram kılmazdık" Onlardan öncekiler de peygamberlerini yalancı saymışlardı da nihayet Bizim azabımızı tatmışlardı. De ki: "Sizin elinizde ortaya koyacağınız bir bilgi, bir belge varsa hemen çıkarıp gösterin. Ama gerçek şu ki: Siz sadece kuru bir zannın ardından gidiyorsunuz ve düpedüz yalan atıyorsunuz."
Sanıldığı gibi müşrikler böyle demekle yaptıkları çirkin işten pişmanlık duymuyorlar. Aslında onlar putlarına Allah'a yaklaştırmaları için ibadet ediyorlar ve bunu yerinde bir iş sayıyorlardı. Şu halde onların bu sözden maksatları: Yaptıkları işin meşrûluğuna bir delil öne sürmektir. Allah'ın iradesinin, emriyle birlikte olduğunu ve iradenin rızayı da gerektirdiğini zannediyorlardı. Bir başka deyişle şöyle demek istiyorlardı: "Şirk koşmamız madem ki Allah'ın iradesi ile, yaratması iledir, öyleyse O'nun nezdinde meşrûdur." Oysa irade edip yaratmak, rızayı gerektirmez.

149 - De ki: En kesin ve mükemmel delil, Allah'ındır. Evet, O dileseydi hepinizi doğru yola koyardı.

Hud
36 - Nuh'a şöyle vahyolundu ki: "Artık halkından, daha önce iman etmiş olanlar dışında, hiç kimse iman etmeyecek. Öyleyse o kâfirlerin yaptıklarından dolayı kederlenme de,

42 - Gemi onları dağlar gibi dalgalar arasından geçirirken, Nuh biraz ötede olan oğluna: "Evladım, gel sen de bizimle gemiye bin de kâfirlerle beraber kalma!" diye seslendi.
Onun bu oğlu, küfrünü içinde gizleyip açığa vurmadığı için, (Hz. Nuh) onu iman ehlinden sayıp gemiye almak istemişti.

Yasin
7 - Onların çoğunun hakkında ilahî hüküm hak olarak kesinleşti. Artık imân etmezler onlar...

8 - Boyunlarına öyle boyunduruklar koyduk ki onlar çenelerine dayanmaktadır. Boyunları yukarı, çeneleri kalkık, gözleri havada bir durumdadırlar.
Kâfirler, gidişatlarına uygun bir şekilde cezalandırılmışlardır. Mağrur, burunları havada olmaları sebebiyle, o şekilde kelepçelenmişlerdir. Sağ ve sol el, sağ ve sol çene altlarından birer dikme gibi tutturulduktan sonra, üstünden çeneye kadar varan kelepçe dolanır. Bu durumda olan şahıs, önünü göremez, gözleri havada olduğundan boynu şiddetli şekilde ağrır.

9 - Hem önlerinden hem arkalarından bir set yaparak, öylesine çepeçevre sardık ki, artık hiç göremezler onlar...

10 - Kendilerine müsavidir: ha uyardın onları, ha uyarmadın, artık iman etmezler onlar...

Yunus
98 - Azap gelip çattığı zaman imana gelip de bu imanı kendilerine fayda vermiş olan bir tek memleket halkı olsun, bulunsaydı ya! Asla böyle bir şey vaki olmamıştır. Ancak Yunus'un halkı müstesnadır ki bunlar iman edince, kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını uzaklaştırıp giderdik ve onları bir süre daha yaşattık.

Kehf
80 - Oğlan çocuğuna gelince: Onun ebeveyni mümin insanlar idi. Bu çocuğun onları ileride azgınlığa ve küfre sürüklemesinden korktuk.

81 - Onların Rabbinin, kendilerine, onun yerine daha temiz, daha hayırlı, merhamette ondan daha hisli bir çocuk ihsan etmesini diledik.

82 - Gelelim duvara: O duvar şehirdeki iki yetim çocuğa aitti. Duvarın altında onlara ait bir define gömülü idi. Babaları, salih, iyi bir insandı. Rabbin onların reşit olacakları çağa gelip, definelerini o zaman çıkarmalarını irade buyurdu. Bütün bunlar Rabbinden birer lütuf ve rahmet olup, ben hiçbirini kendi görüşümle yapmış değilim. İşte hakkında sabırsızlık gösterdiğin meselelerin içyüzü bunlardan ibarettir."